

کټکټان کټلان گټگټان نه وه 70... 70... 70... که ریم کا که

نټټټټی حټټا ...

له به لاشاوهی هه نځینځ بټجگه له ماټی کټنه ئه فسر له چ ماټان پاسکلی منداټان نه بوو، بهټام که منداټیش هه بوو نه زانټ پاسکل باژوا، پاسکلی گهوران، من تا فټر بووم دووسټ شهټواټم له سر دانا، سرم له چنه دټجکا، چنه دان جار که پووم داټسا، دهست و پټ و پلم هه مووی رووشا، پاسکلی 28، گه له کټبټنده، نه ده گه یشتمټ، له لوه به سر په یداندا پټیه کم ئاودیو ده کرد، بهو شهټوه هاژټتنه یان ده گټت ناو په یدان، له ناو په یدانټ، تا ماوه یه کټبه نیوه په یدان ده مهاژټت، دواتر به په یدانی ته واو، واته په یدانه که ده سووټایه وه، ئیدی زټر جار ده لینگ له زنجیری په یدانټ ده ئاټا و بهرده بوومه وه، خه می به ربوونه وه نه بوو، شه رواټه کم ده دټا، هه نجن هه نجن ده بوو، دایکم هه ر پټیده کرا ده لینگم بدوورټته وه، جار باریش به بهر چه په ټټکانی ده دام، ده یگټ:

ئوه دوا جاره، به قوون رووتیش بگه ټټی، لټت نادوورمه وه. که ویاړ نه با، زه حمهت بوو فټریم، ده هات پاسکلی بټ ده گرتم، پاټیده دا و ده یگرتمه وه، ئاخر منیش یارمه تی ویم ده دا، ئه و نه یده هټشت کراسه که ی بهر زنجیر بکه وټ، تا سر چټک خټی هه ده کرد، که متریش ده که وت، به هه ده دا نه چووبم ئه و که یه کم کچی ناو په یدان بوو، ئه گهر که سټ له گه ټه کی مه پیرسټ:

کچه چه قټکټشه که ی تټ کټ بوو؟

به لاشاوه: کچه که ی پلکه به ندټټر.

ئدی کچه دارلاستیقه هاوټژه که ت؟

به لاشاوه: کچه که ی حه مه د مهستان.

له به لاشاوه پیرسټ:

ئو کچه ی چاوی له کوټان ده کرد و له ناو په یدانټ پاسکلی داژوا، ناوی چی بوو؟

به لاشاوه له گینه بټټ:

ناوه که ی له سر زارمه، کچټ بوو ماټیان که وتبووه کټټانی به رینه وه، کچی ناو په یدان له کچه جوانه کانی من بوو، بووه هاوټی گیانی به گیانی کوټه ره شو برژټکی من، دټستایه تی ئه و دوو منداټه زټر کټنه، بهست و کټټان و دارټل شایه دن، هټنده ی پنچه گیایه کی ده و بهستټ

نه‌ده‌بوون بوونه هاو و به به‌رچاوی کسانه‌وه به دارت‌لدا
هه‌ده‌گه‌ان، کچه‌که مینا لاولاو زوو رسکاو..
هشتا زووه به‌لاشاه سهربرده‌ی ئه‌و کیزه سپیلکه‌یه و ئه‌و کو‌ه
ره‌شوبرژه بگه‌ته‌وه..

ئه‌ز له‌و سا‌هه ف‌ری هاژ‌تنی پایسکل بووم که ههر که‌سه و و ناو‌کی
ل‌نا، سا‌ی دم‌ر، سا‌ی ههره‌س، سا‌ی ش‌ش‌له خ‌ریا، سا‌ی
ناشبه‌تا، کو‌ی شه‌خته‌ش که کچه‌زای پیری سوارچاکان بوو، ناوی نا
سا‌ی (ک‌چی زه‌نگال له‌ پ‌) ئه‌و کو‌ه ز‌ر ه‌گری پیری سوارچاکانی
باپیری بوو، ئه‌و ده‌مه‌ی هه‌وا‌ی مهرگی باپیری پ‌ده‌گات، له‌ ته‌نیش
خ‌ه هه‌مه‌دانیه‌که له‌ سه‌نگر ده‌ب‌، ده‌ته‌هه‌مه‌دانی:
ده‌مه‌وه، نه‌گه‌مه تازیما‌نه‌ی باپیرم نا‌ب‌..
هه‌مه‌دانی ده‌:

که‌سه‌که‌م، ده‌ته‌و ب‌یه جاش؟ کوو ده‌گه‌یه‌وه هه‌ول‌ر؟ باپیرت ئه‌وه
بزانه‌، له‌ ناو گ‌ قیتده‌ب‌ته‌وه و ده‌:
ت‌ چ‌ن ها‌تیه‌وه؟! یان ت‌ له‌ کچه‌که‌م نی، یان کچه‌که‌م له‌ من نیه‌!
کو‌ی شه‌خته ه‌ور ده‌ب‌ته‌وه و ده‌:
قه‌سی ت‌یه، ل‌ره‌وه ه‌نده‌ی ک‌له‌کانی گ‌ستانی سه‌ید مارف فاتیحای
ب‌ ده‌خو‌نم.

کو‌ی شه‌خته ده‌ستی گ‌رم و گوتی:
گ‌ی باپیرم نیشانه‌.

له‌ سه‌ره‌تای ج‌ زه‌ردانه‌ چوینه‌ سه‌ر گ‌ی پیری سوارچاکان، به‌وه
ده‌زانم ج‌ زه‌ردان بوو، به‌ری سه‌فینی سه‌ید مارف ج‌ بوو، جوان
رسکا بوو، که‌رو‌شکه‌ی ده‌کرد، له‌ بن تیشکی خ‌ر مه‌یله‌و زه‌رد ده‌چ‌وه.
کو‌ی شه‌خته له‌ بن پ‌ی پیری سوارچاکان راه‌ستا، ده‌ستی ب‌ ئاسمان
پانکرده‌وه، له‌ بن ل‌وانه‌وه فاتیحایه‌کی در‌ژی خو‌ندن، ز‌ر در‌ژ،
پ‌ده‌چوو چه‌ند فاتیحایه‌کی ل‌گ‌ر‌دابه‌.

کو‌ی شه‌خته به‌ پ‌وه‌یه، ئه‌و روو له‌ ئاسمان و منیش روو له‌و، جووله‌ی
له‌ ده‌ست و ل‌وی ب‌ی، چاوی له‌ حه‌وا ب‌ی، نایترووک‌ن‌، ده‌سته‌کانی
له‌ باری نزا و پا‌انه‌وه راگ‌رتووه، ب‌ هه‌ست و خوست، ده‌ی دارت‌له‌
و له‌ دام‌نی پیری سوارچاکان چه‌قیوه، سام گ‌رمی، ترسام کو‌ی شه‌خته
به‌ پ‌وه‌ مردب‌، ئاخر پ‌ش به‌ چیا که‌وتن له‌ زاری خ‌یه‌وه بیستوومه‌:
ده‌ب‌ به‌ پ‌وه‌ بم‌رم!

من مردن به‌ پ‌وه‌ وا ت‌گه‌یشتبووم، ئه‌وه‌تا وا به‌ پ‌وه‌ ده‌مر‌،
خوایه، چی بکه‌م، به‌ به‌رچاومه‌وه و به‌ دیار پیری سوارچاکانه‌وه به‌
پ‌وه‌ مرد، له‌ سه‌ر ئه‌وه بوو، بزیه‌نم و هه‌م‌، دیتم که‌م‌
دانه‌وه‌یه‌وه، چووه‌ سه‌رینی و له‌ سه‌ر چیچکان دانیش، نه‌رم نه‌رم وه‌ک‌
ب‌ی روومه‌ته‌کانی بس‌ته‌وه، به‌و ش‌وه ده‌ستی به‌ سه‌ر خ‌ی گ‌ه‌که‌دا

داده هـنا، له بیرمه ئه وده مهی کو ی شهخته سهر و رد نی پیری سوارچاکانی ده تراشی، رڼك به و شوه روومه تی ده س یه وه، کو ی شهخته نهرم نهرم که و ته قسه، زری پرسی و گ، نازانم پیری سوارچاکان چی بیست یان نا، به ام هیچی نه گ، له قسه کانی کو ی شهخته ههر ئه ورسته یه له بیره:

هی با پیره، دنیا نه بووه ما ی زهنگا له پ یان، که سوکاران ئه وانه ی به چیا که و تبوون، قل قل، دهسته دهسته ده هاتنه ما مه و تازیه یان نو ده کرده وه، دوا ی دوو س وهرز له مهرگی، دوا ی سه ام فاتحیا یان ب پیری سوارچاکان ده خو بند، به ام ته ن کو ی شهخته و ئه کرهم ب ن چوونه سهر گ ه کی، بیستمه وه ب ن له سهر گ ی پیری سوارچاکان گ تبووی: مردنی ت وه که و تنی ش ه که مان جهرگب بوو.

خدر خهرمان و ب ن له هه مووان پتر سهربرده ی ش و پیری سوارچاکانیان ده گ ایه وه، گ ا نه وه کان پتر ده که و تنه ما ی کو ه گچکه که ی پیری سوارچاکان، ئه و مامه ی من له س شت چووب وه سهر بابی:

خانه دان بوو، له شاریش دیوه خانی هه بوو، ب م وان نه ده بوو. ئازابوو، له بهر شری دانه ده هـنا. نیشانشک ن بوو، له دووری چه ند گوریس جغاره ی هه ده گرت.

وه بیرمد سا ه کی له و بهری کانی پیاوانی ته وار، له سهر ئه و ری یه ی ب بهستی شهرغه ده چ ته خوار، دهسته ی پ شمهرگه نیشانه یان دانا ب وه، نیشانه نه ی ن ک کی گچک که بوو، تیشکی نه با له که س دیار نه ده بوو، تهق تهق، حه سه ن عه لی و محهمه د بهر به یاریش تفه نگیان هاویشته، نه ی نك به ای نه گه یشته، مام من که دانیشتبوو له په نای، تفه نگی ده ستدای، هات، که مهك خ ی ر کخست، س ره ی گرت، نه ی ن کی به حه وای ئ خست، وای خوایه که یفم هات، له من و ابوو (حوکمی زاتی)م وهرگرت، هه ی ن حوکمی زاتی هه موو شت بوو، خهونی ورد و درشت بوو.

نه ی ن کی نیشانه له قسه و باسی ب ن و خهرمان ته و او ڼك دووریخستنه وه، ب ن ئه و پیاوه ی ب ب ن نه ده چووه ئاوده ست ش، ئستا گ پا ڼ کی ده سك شووشه ی له ده ستیه، ئه ر ده سکه که شووشه یه یان له شووشه ده چ! ژنه که ی ده ڼ: ب ن ی م رد م له باتی ب ن گ پا ده گهل خ ی ده خه و ن. خ یشی ده ڼ:

من ب چك هه ڼ ناکهم، خه ونه کم دیت، له و خه ونه گ پا ببووه ب ن، ب یه له گ پا ه کم ب ن کم ده بینمه وه. ئه و پیاوه داخی ب ن که ی له د ی دهر نه ده چوو، ئه و ب ن یه ی دوا ی

کهوتنی شـش به دهستی خـی له شانی خـی کردبـوه و رادهستی میریی کردبـوه، زـر که هـت به ناو لهـپ له چـکی خـی دـدا و سـ چوار (حهیف) ی له زاری دهردهچوو، په نجهی پهژیوانی دهگزی، پهژیوانی لهوهی بـن که ی له بن بهردک نهشاردهوه و رادهستی کردهوه، دهیگـ: ژیانم کهرایه تیی تـدایه، بهـام کهرتین کهرایه تیم بهرانبر به بـن کهم کرد.

کهس هـندهی بـن، کهوتنی شـش تووشی سهرسو هـی نهکردبوو، زـر جار وهـک بـی و هـنه ده کرد:

ناکهو، شـش ناکهو، هـردیتت مهـلا مستهـفا، له سهری سهـفینهوه، به سـ فیشهـک جا ی شـش شـی دایهوه، من یه کهم کهس ده بم ده گمه لای و... مامم ده:

که ره واز لهو قسانه بـنه، دیوار به گوـیه، خـت به فه تارهـت مهـده. خدر خهرمان که زووتر دانیشتبوو، به شداری لهو شـش شـی دوا یی نه کردبوو، پـیوابوو، کورد بـ شـش هـه ناکات، دهیگـ: شـش هـه ده گیرسـتهوه، بهـام نازانم که نگـ، بهـام دهرانم دیسان ده کهو تهوه.

ئو خهرمانه دهیگـ:

شـش له خانی چـله ی مندا بـان ده چـ.

حه مهـد مهـستان که دهیدی ئو خهـ که بـ سهر ده سوو هـنهوه، نازانن چ ده کهن و چ ده بـن، دهیگـ:

هه موو کهس مهـسته، ههر ناوی من به ده.

خهرمان زوو زوو قسه ی ده هـنایهوه سهر پیری سوارچاکان و سهربردهیهـک قسه یه کی وی ده گـایهوه، من له زاری خهرمانهوه زانیم پیری سوارچاکان دزیشی کردوو، کاتـ گـتی: ((ئو باپیره ی ئو ده دزکی شارهـزا بوو..)) زـر تـکچووم، شهرم نه یهـشت بـمه قسه، ده نا ده مگوت: تـ در ده کهیت، باپیری من دز نه بوو.

خهرمان وای گـایهوه:

((پـشتر، سهرده می زوو، به تایبه تی له سا بـانی گرانی، دزـتی نازایه تی بوو، ئو پیاوه ی که من هـزده کهم هه موو کهس به پیری سوارچاکان ناوی بـن، یه کـ بوو له نازاکانی به ستی شهرغه، دزیی وای ده کرد، له ده ست هه مزه پا هـوانیش نه هاتوو، ئو پیاوه هه ژار نه بوو، هه میسه بای خـی به زیادهوه هه بووه، ته نها له سا بـانی گرانی ش دزیی ده کرد، ده چوو قاسه ی ما هـ ئاغا و دهو هـمه ندانی ده شکاند، ده چوو، ده چوو له عه مباری ئاغان گه نم و دانهو هـی ده دزی، که چی یه ک لیره ی نه ده خسته گیرفانی خـیهوه، یه ک تووره گه ئاردی نه ده کرده که ندووی ما ی خـیهوه، هه مووی به سهر هه ژار و نه دارا ده به شیهوه...))

من باوه منده کرد پیری سوارچاکان شتی وای کردب، گتمه با بم:
بابه، راسته با پیرم دز بوو؟
با بم گتی:

پدهچ وای، خدر شتی کانی نووسیوه تهوه و هیچی له بیرناچ...
هه قایه تبیش چه ند جار هات، پاشوهی له پیری سوارچاکانی بردهوه،
من هنده که یغم پینه ده هات، ئهوه نه بوو له سهر مردن گرهویان کرد،
پیری سوارچاکان ده یگ:

تا نسا له من گه وره تری، نسا پاش من ده مری.
هه قایه تبیش:

نسا له من گچکه تری، نسا زووتر ده مری.
پیری سوارچاکان له وهیانی داندی، وای له سهد مارف خهوتووه،
هه قایه تبیش وای له مامی مام، له بنه بان دانیشتووه، هه ردوو
ئانیشتکی له بالیفی سهر کاشی چه قاندووه و سهرهاتی پیری سوارچاکان
ده گتتهوه:

((ئو پیاوهی زار کهس به پیری سوارچاکان ناوی دنا، ئو سوارهی
هه ردوو بهری بهستی شهرغه به سهریدا هه ده نن، ئو تفه نگچییهی
جه ندرمهی عوسمانلی هه ترهشیان لایچووبوو، له سهر کهره که نگر
برایه کی گچکهی خای کوشت...))
کهس گتی:

مام رهزا، ئهوه تا چ ده نن؟!

هه قایه تبیش خای شلوو نه کرد، قسهی خای نه یچ اند:
((له ساه کی گرانی، وه بیرمنایه چ گرانیهک بوو، ئو تازه
هه ده چوو، به پاش که نگره وه ده تهوه مام، برایه کی گچکهی ده ست ب
که نگر ده با، ئه ویش لایده کش تهوه، تا مسته له ده فهی سینگ ده دا،
جای ده کاته ئه وچ و قیتنا بتهوه، ئیدی هه د و س و شتک به
گوند و مام ناکه و تهوه، تا دره نگیش خهک به (ئو کوهای له سهر قله
که نگر برای خای کوشت) ناویان دنا))
بهو سهر بردهیه پتر له هه قایه تبیش توو ه بووم، شهرم زارمی گرت،
ده نا ده مگ:

در ده کهیت، با پیری من برای خای نه کوشتووه.
به هه داوان هاتمه وه مام و قسهی هه قایه تبیش گم ایه وه، پرسیم:
بابه، راسته، با پیرم برای خای کوشتووه؟!
با بم ته واولک داما:

ئه منیش شتکی وام بیستووه، به مام نازانم تا چه ند راسته!
ههرچی دایکمه گتی:
وایه و واتریش.

ته واولک له پیری سوارچاکان توو ه بووم، چوومه سهر گم ه کهی و کهم

شمشام لدا و گتم:

با پیره، چما شتی واشت کردووه!

همه دانیی کوئی نه نهی کئی که دواي تاوانه وهی شش چوه سهربازی و ئستا به مادنی هات ته وه، گویم لیه ده:

له وه تهی کورد هیه، براكوژی تدایه.

(تاوانه وهی شش) زاراوهی زاری پلکه زر خه، ئو ژنه شش شی له گه خو به راورد ده کرد، ده یگ شش به خوی ناو ته شته هه ویریشی ت نه بوو، ده یگ: تا خو یه که ده تاو ته وه ته واو کی پ ده چ، به ام شش که له چاو ترووکان تاوايه وه، هه که س شش شی ر کرده ده ریا! خودا هه پیداته ناو کوورهی ئاگر.

مام عوسمان ئه وهی له ما و نهی ستالینی هه واسیبوو گوتبووی:

کهس نا، خیان خیان خسته ناو ده ریا.

پلکه زر خ:

له ده وی بابت ریم له گه قسه ت.

له گه ه کهس نه بوو دی به توانه وهی شش خش ب، به مام عوسمان و مه لا ک م نیستیشه وه، به ام مه لای جه نه دم ده یگ:

شش ش له ری خوا نه ب ت، ئه وه ای به سه ر د ت، سه ر کی کوردان له جیاتی قورئان، گوئی له ئه ره قیب راده گرت.

ده ن ئه واره یه که له بن دیواری مزگه فتی بندیانان، ئه که رم ب ن گمکی گ پای وه که چن ده یخه یته ملی کاریله و به رخ له ئه وها خستبوویه پای مه لا و رایک شابوو گتبووی:

مه لا، هه ی ج ت ناوه ندی ئاگر ب، به من ب ئه حمه د حه سه ن به کر له مه لا مسته فا موس مانتره؟ خودا ده یزان جار ه کیدی قسه ی وا ق ت به زاردا ب، له سه ر دنیا ره شته که مه وه، ئه گه ر له مووسر (مووس) به قه نار ه وه م بکه ن..

حه مه د مه ستان سه ر برده که ی بن دیواری مزگه فتی ده بیست ته وه و ده ته ب ن:

بابه که م، سه رده می ب ن به سه رچوو، خ ت له و مه لایه لاده، توو شته کات.

توانه وهی شش شه ی ساردی ن وان ده لینگس ر و ده لینگزه ردیشی توانده وه، ئو دووه پ شتر، پ ش ئه وهی کورد به چیا بکه و ته وه، هه می شه شه یان بوو، له سا ی شش شه و ده مه قا یان نه ده کرد، به ام له چاویان شه ده بریسکایه وه، حه مه د مه ستان گ ته نی:

له ن وان ئو دوو ده لینگه شه ر کی سارد سارد، له شه ی ئه مریکاو رووسیا ساردتر له ئارایه.

دواي توانه وهی شش ش ئو دوو ژنه ئا شت بوونه وه، ده مدیت له گه نه یا پراخیشیان ب ما یه کتر ده نارد..

دوای توانه‌وهی شش‌ش‌همه‌د مه‌ستانیش به ته‌ن نه‌مایه‌وه، پ‌شتر له به‌لاش‌وه ته‌ن خ‌ی عه‌ره‌ق‌ر بوو، به‌ام ئ‌ستا خ‌ی گ‌ته‌نی: له خ‌وای به‌زیاد ب‌خه‌ک‌کی ز‌ر گ‌ه‌اونه‌ته‌وه!

له‌و سه‌روبه‌نده هه‌ردوو ش‌وهی ((گ‌ه‌انه‌وه)) سه‌ریه‌ه‌دا، ب‌ن، مه‌هدی، ز‌ریدی.. به‌ره‌و همه‌د مه‌ستان گ‌ه‌انه‌وه، ئ‌ه‌وانه پ‌ش به‌چیاکه‌وتنه‌وه سه‌ریان چ‌ووبا نو‌ژیان نه‌ده‌چوو، له بن ب‌ردوما‌نیش نو‌ژیان داده‌به‌ست، که‌چی ئ‌ستا ناوه‌ناوه‌ده‌چنه ک‌ی همه‌د مه‌ستان و به‌مه‌ستی ده‌گ‌ه‌انه‌وه ما، برن گ‌تب‌وو:

تا له بن ده‌ستی عاره‌بان بین، که‌س له سه‌ر به‌رما‌م نابین. هه‌ند‌کیدی، وه‌گ‌گرده و م‌ردی ژنه‌جوانه‌شه‌له‌که و کو‌ه‌گه‌وره‌ی پ‌لیسه‌که و.. پ‌شتر نه‌یان‌ده‌زانی رووگ‌ه‌له‌کیه‌لایه، ئ‌ستا له‌مزگ‌ه‌فت پ‌شتی مه‌لا له به‌ر ئ‌ه‌وان به‌ر که‌س ناکه‌و، گ‌رده گ‌وت‌بوو: سوپاس خ‌وایه، دوور له‌دووگ‌رد نه‌م‌ردم.

ب‌ن و گ‌رده ز‌ر براده‌ر بوون، له ز‌ر شه‌یش هه‌ر به‌یه‌که‌وه بوون، دوای گ‌ه‌انه‌وه‌ش، ب‌ن ب‌ما‌ی همه‌د مه‌ستان و گ‌رده‌ش ب‌مزگ‌ه‌فت، ساردی نه‌که‌وته ن‌وانیان، براده‌رایه‌تیا له‌جاران گ‌هرم‌تر بوو، ما‌یشیان ه‌نده ل‌ک‌دی دوور نه‌بوو، له سه‌ر بانه‌وه ده‌نگیان ده‌گ‌ه‌یشته ئ‌ک‌دی، ما‌ی مه‌لای جه‌ه‌نده‌م‌ش هه‌ر له‌و سه‌ره ک‌انه‌بوو، ئ‌ه‌و دوو به‌لاش‌وه‌یه به‌لاش‌وه‌یان پ‌کرد‌بوو له سه‌ربرده و قسه‌ی خ‌ش، هه‌ند له‌وانه له‌زاری کو‌ه‌که‌ی ب‌ن‌وه به‌ک‌انه‌دا په‌رت‌ده‌بوو:

گ‌رده له سه‌ر بانه‌وه ده‌ته ب‌ن:

بووزی که‌م ت‌که، ده‌نگت ده‌نووس.

ب‌ن:

بشنووس له ده‌نگی مه‌لای جه‌ه‌نده‌م خ‌شتره.

مه‌لای جه‌ه‌نده‌م د‌ته سه‌ری:

به‌زاری پ‌گووه‌وه، هه‌ی هه‌رچی و په‌رچی، به‌گ‌ز پیاوی خ‌وادا ده‌چی!

ب‌ن:

وه‌ره که‌م‌ک له‌و گووه‌بخ، تا ده‌نگت که‌م خ‌ش ب‌، خوا به‌ده‌نگی ناخ‌ش سه‌ری د‌ش.

مه‌لا ده‌:

ئ‌ه‌و دووس ک‌انه به‌ه‌ی ت‌وه خ‌یان به‌گاوری ده‌مرن، بار نه‌که‌ی بار ده‌که‌م.

ب‌ن: وه‌ی، له‌پاره‌وه..

گ‌رده ده‌گات و مه‌لا دوورده‌خاته‌وه و پ‌ده‌:

خ‌ت له ب‌ن مه‌ده، ج‌م ناوه‌ندی جه‌ه‌نده‌م‌ش ب‌، ئ‌ه‌و به‌ت ناده‌م.

گ‌رده و ب‌ن ب‌یه‌ک‌دی هه‌ناکه‌ن، ز‌ر جار پ‌ک و به‌رما‌یان ب‌یه‌ک‌دی راست کرد‌ته‌وه، ب‌ن ده‌بین، گ‌رده دووگ‌ردی خ‌وار راخست‌وه،

بای راستکرد تهوه و گوتوویه تی:

ت قهت قیبله نابینهوه، ت و نوژیان نهگوتووه، بگه دهوه سهر عهره ق.

گرده ده:

نه قیبله نیشانهیه، نه نوژ، ب ن، خ من سهره ناگرم، خودا له هه موو جیه.

گرده ده بین، ب ن پکی نا دهکات، له ریزبه ندیی عهرق و ئاو و سه ده هه دهکات، یان له سهری ده ژ، ف ریده کات و ده:

ت و عهره قیان نهگ تیه، پیاوی چاکبه بگه دهوه مزگه فت، ر وی له کونی خی هه بگه تهوه گه ده ب.

ب ن ده:

خه مت نه ب پکهوه گه ده بین.

سهربردهی گرده و ب ن ز ره، جار ههر ه ندهم له یاده، به بیرمب تهوه، ده گه مهوه، ئستا دهچمهوه لای کهلایان، پ شمهرگه هاتنهوه کهلایان، پش به چیا کهوتن به تفهنگ و ده مانچهوه، به ام ئستا به شانی رووت و بن پشتن به تا مهوه، پشتر کهس شای به سه پان نهدهزان، ئستا له گه گهی ههر (مسه له حه) ترومب لی پ لیس، راده چ که کن، هه یه په نجهی به کهلاوه رهق ده ب، ترومب لی پ لیس د، ه واش دهکاتهوه، له وهرزی خ هه ند ت ز و له وهرزی قو که م قو او بهو ناوه وهردهکات و پ ل ده ن، له مزای برای حه یده رم بیست:

برایه کی پ لیس سم زهرده که ئه و سا له شه ه کی پشت کهس نه زان به دهستی پ شمهرگه کوژرا.

پ لیس سم ل زهرده که له ته نیش شوف ره که سوارده بوو.

هه ین له بهلاشاهه چوار مزه فهر هه بوون، به ههر چواریان ده گ مز، مزای برای حه یده ر ما یان له ک بانی مه بوو، برادر بووین، دواپی د تهوه ناو گه انهوه، ئستا بزانیان حه یده ر که تهواو له ئمه ههراشتر بوو، چت کهلاوه ش ن ک بوو، ئه و کو ه له گه گهوران کهلایانی ده کرد، دهست و پلی ز راست بوو، ههر کوو کهلای ده هاویش، خش کی یان هه گره، له ناوه ندی کهلای دهاو شهقی ل هه دهستاند، عهسران نه بوو، دینار دینار و شت نه باتهوه، به ام نه ده بوو درهه م ک بباتهوه ما، مام برایمی بابی ئواران له بهر هه یوان راده وهستا، ده یگ ته حه یده ر:

عهسر که ده رچووی درهه م و نیو له به کت بوو، له وه پتر نه ه نیه ژر، ناب حهرام ب ته ما ی من.

بیه حه یده ر ز جار پاره کی له بن ته نه کی زی، له که ل نی دیواران دهشاردهوه، چند جار کیش ل ی دزرا.

وه بیرمده یاسینه هه بوو، زری حهز له که لایان بوو، هه میسه دهیده اندیش، هشتا تاکه یان دانه نابوو دهیگ ته حهیده: حهیده، ئه و سه دره هه مه ب ته هه ناوه.

حهیده هر به لاشاوه نا، ده چوو سه یداو هه و له گه دمان که لایان ده کرد، کهم کهس له دمانی ده برده وه، حهیده ده یبرده وه، حهیده دواتر ده یگه ایه وه:

دمه کان کاته ده یانده اند، ده هاتنه سه رری کهسی براوه و بهرکیان ده بی، لای من له گه خزم کمان به مات ده چووین، ده مرده وه، سوار ده بووین و تمانده ته قاند.

دواتر ئه گهر به بیرمده ته وه به کتره وه سه رری له مام برام ده ده مه وه، ئی، گه شته کی ناو زگی دهم له پشه، ده چم و زوو دمه وه، به مام بهر له و گه شته کت بک هه یه، ده یخو نمه وه و به ده کهوم.

سهرچیخ نه چوویم، سه نیگار سه یه مه، بهر له و نیگاران، مه و زین له و، ئه ز ته نه دوو کت بی چیر کم خو ند ب وه، له و وه تا ئره دنیا یه ک چیر کم خو ند وه، گه که کیانم له یاد گه نه ماوه، ل سه نیگار به نیگار نیگاره وه ده توانم دوا ی ئه و هه موو سا ه نیشانی خ می بده مه وه، ئه ها مندا که له سه رده می شه له و سته گی شه مه نده فهر چاوه ی بابی ده کات له شه ب گه ته وه، له چاوه وانیدا ده که و ته بن شه مه نده فهر و بابی هر ناگه ته وه، له سه ره مه رگدا ده:

ناو به کم بده نه وه باو کم

له ناو به کی چ هه یه؟ سه نیگار

ئه وه ی وای کرد سه نیگارم له بیرنه چ ته وه، پناچ مندا ی ناو چیر که که (ب ریا) بت، له گینه مندا کی به لاشاوه ی باب له شه نه گه اوه بت، ئه و مندا ی ده رری چیر ک، ئازادی ناوه، ئه و ده مه ی من له په نای دیواری ما، له ناو ته ه پیازان، په په سه نیگارم هه ده دایه وه، ئه و له و بهری که ند پشته به دارت له که ی یاد دابوو، روو له رری سه رری له ب ریا قوو تر دامابوو، من له ته مه نکه نه بووم، کت ب و ده رری کت ب ت کبکه مه وه، به مام له مندا که ی ناو چیر که که وه بم روو نب وه مندا ی بن دارت له که له چ چاوه وانیه کدایه، باب ی ریا له سه رده می ستالین چوو بووه شه ی نازی، باب ئازاد له سه رده می مه لا مسته فا چوو شه ی به عسی.

نیگاره کانی ناو به کی ب ریا، به دهستی خ ی ک شابوونی، یه که له و نه کان: ک شک کی ب ند، له و سه ر ئا یه کی سووری له سه ره، سه رباز ک ت زک و روه تره، له و سووچه وه مندا ک روو له سه ربازه که له باری غاردانه و هه په یه تی بیگات، هر ده بت مندا که ب ریا

بـت و سـربازـه کـش بـا بـی بـریا، مـندا ی بن دـارت لـه کـش و دـه چ و نه
بکـش، لـه سـر کاخـز نا، ئـهـا دانـیشت، دارو و چکـه یـه کـی لـه دـه سـته، لـه
سـر خـه گـز خـه تـخـه تـکـه یـه، دـم دـه و نـه ی خـی و بـا بـی دـه کـش،
و نـه ی پـشـمـه رگـه یـه کـی و ردیـلـه ی قـز ی جـمـه دانـی بـه گـو یـنـگ دـه کـش،
بـه مـام باوـه ناکـم بـیـر لـه ئـا بکـا تـه و، ئـا خـر بـا بـی ئـازد، حـمـمـد
مـه سـتان گـتـه نـی: لـه شـه ی شـشـک تـدا چو و، نـه ئـا، تـه هـپـاز یـشـی
لـه جـ شـین نـه بـوو.

هـر سـ نیگـاری سـر سـ پـه هـ کاخـز ی بـری بـریام دیت، دـه چـم
خـه تـخـه تـکـه ی سـر خـه پـکـی ئـاز دیش بـینـم، چو و، مـندا ی بن دـارت لـ
ر یـشـتبـوو، لـه سـر خـه پـک دیتـمـه و، لـه گـینـه چا و م ر یـشـکـه پـشـکـه ی
کـرد بـت، یان لـه خـیا بـ خـمـم نـه خـشـا نـد بـت، هـر چـی بـت، مـن نیگـار م
دیتـه و: ئـه و تـا چـه کـدار کـ رو و ی تـفـه نـگـی لـه دـه بـا بـه کـرد و و، هـه و،
هـر بـه لـاشا و هـ یـه لـه و نیگـاره بـوان، دـه زان، ئـه و مـندا هـ سـر بـر دـه ی
بـا بـی لـه سـر خـه پـک نـه خـشـا نـد و و، کـ هـه یـه نـه زان، بـا بـ ئـازاد لـه
دـه سـتـپـکـی بـه چـاکـه و تـنـه و، لـه بـانـیـه کـا نـی پـشـت کـه سـنـه زان، دـو و، لـه و
بـه ر زایـیـه ی مـلـه قـوت دـه گـل باخـه دـه کـات، پـشـی دـه بـا بـه ی گـرت، دـه بـا بـه
مـلی نا و نـه گـه او، ئـه و لـه جـی خـی چـه قـی و تـه ق تـه ق، تـه قـه ی کـرد،
دـه بـا بـه گـه یـشـتـه بـه ر دـه مـی، ئـه و لـه جـی خـی نـه بـزو و ت، لـه شـی سـه عـید ی
بـا بـی کـو ی بن دـارت لـ بـوو بـژ یـنـگ و شـه قـاو نـه چو و پـاش، بـه
جـمـه دانـیـه کـه ی نـا سـرا یـه و.

دـه یـمـه و، نیگـاری سـر خـه پـک، خـه پـکـی بـن دـارت لـه
پـه یـژـه یـه کـه ی بـه لـاشا و هـی هـولـر، نـه یـه شـت سـ نیگـار م بـیـر چـتـه و، سـ
نیگـاری نا و چـاکـه تـی کـو هـکـی و سـتـه گـه ی شـمـه نـد هـفـر، کـو هـکـی کـمـاری
کـالمـیـکـی دـه و دـه ر یـای قـه ز و لـن، ئـه و کـو هـی پـدـه چو و خـز انـه کـه ی
بـو و دایـی بن، بـه مـام بـا بـی لـه بن ئـالای کـم نیسـتان شـه ی کـرد و
نـه گـه ا یـه و، ئـه و گـه نـجـه ش کـه سـر بـر دـه ی سـ نیگـاری گـتـه ا یـه و،
نیگـار کـش بـوو، بـیـه هـر سـ نیگـاره کـه ی جـوان نـیـشـا نـدا و تـه و، بـه مـام
ئـه و کـو یـژ گـه یـه ی چو و سـر خـه تـخـه تـکـه ی سـر خـه پـکـی، هـیـچـی لـه نیگـار
و هـلـکـاری نـه دـه زانـی، بـیـه نـه یـتـوانـی هـل و و نـه کـان و نـه ی خـی
نـیـشـان بـدا تـه و، نا چـار پـه نـای بـ شـمـشا بـرد، لـه شـمـشا هـو و شـنـک لـه
ژانـی سـو یی گـتـه ا یـه و.

ئـه و جـا ئـه و لـه شـمـشا گـه بـن بـاشـه، ئـا خـر بـاس بـاس ی سـ نیگـاره، بـاس ی
دو و مـندا ی بـاب لـه شـه هـ، بـریـای نا و کـتـب و ئـازاد ی بـه ر چا و انـی بن
دـارت لـه کـه ی ئـه و بـه ر، سـه ر هـ ای هـه نـد ش، بـه شـمـشا گـتـه ا نـه و ئـاسـانـه،
لـه گـتـه ا نـه و ی شـمـشا گـرانـه، لـه خـی گـرانـتر نـیـه، مـن هـه یـنـه بـه

لهشکی گرانهوه دهچوومه سهربان، لهووه دپیځی خم له ری فووی درېژ و هفت په نجهوه ده دایه شمشا، ئه و له سهربانهوه کځان کځلان دهیگځا، دواي به تا ځبوونهوه، به لشکی سووکهوه، له کتری ئاسمان سووکر دهنیستمهوه، دههاتمهوه هوشه، ئیدی شمشا چن به من دههته گځانهوه، با بچینهوه لای س نیگار.

س نیگار له ناو ده لاقه کی کت ځبانه، تا ته و او نزیکنه کهومهوه دیار نیه، کت ځبی کی ته نک کی په نجا شهست لاپه هیه، ئه و کت ځبه ده لاقه نشینه، زړ د نشینه، سا هات و چوو، ده لاقه چوو، ما چوو، گه هک چوو، به ام س نیگار له دځ من مایه وه، له و دهوران دهورانه ی دنیا، دوو جاریدیم خو ځندهوه و له هر خو ځندهوه کیش ئازادی بن دارتلم بیرده کهوتهوه.

وهرگځانی س نیگار به راده یه شیرینه، چند جار به چند براده رکم گوتووه:

هسته ده کم ناوی (به له کایف) ی نووسر به سر بهرگیه وه زیاده یه و عزیزه گردیه کی سری به سه.

درېژی هی